

или гръцки родъ. Сетнѣ, между тѣхъ сѣществува обичай, че ако робъ по нѣкакъвъ начинъ е сбъркалъ или се обвинилъ и неговия господаръ иска да го бие, то робътъ пада прѣдъ него на земята безъ всѣкакво принуждение отъ кого и да е и господаря го бие, колкото му иска душа. Ако робътъ стане прѣди да е получилъ позволение, той губи живота си. Още сѣществува у тѣхъ обичай, че при наслѣдствата тѣ даватъ повече на женскитѣ отъ колкото на мъжкитѣ“. Арачинътъ Аль-Масуди е посѣтилъ Цариградъ прѣзъ първата половина на X вѣкъ, а умрѣлъ въ 956 г. Нѣкои отъ извѣстията му се сходятъ съ такива, черпени отъ най-достовѣрни източници. Напримѣръ, въ запитванията до папата намираме и слѣдното: Може ли, както по прѣдишния обичай, да се дава на нашитѣ жени зестра въ злато, сребро, волове, коне и пр. Много е важно извѣстието на Масуди за сѣществуванието на постоянни военни коне, които сѣ се отгледвали и пазили грижливо отъ българитѣ, на които силата се намира въ конница. И другъ арапски писателъ казва, че българитѣ яздилъ прѣвъзходно на коне т. е, че конницата сѣставлявала мощния имъ воененъ апаратъ.

По свидѣтелството на К. Багрянородни Богорисъ, синътъ на Пресияма наслѣдилъ българския прѣстолъ. Отъ фулдската пѣкъ лѣтопись се научаваме, че прѣзъ 845 год. въ Падерборнъ дошли при Людвики Германски български пратеници. Прѣдиполага се, че тѣ извѣстили тогачъ на франкския императоръ въскачванието на прѣстола, може би на Богориса. До покрѣстванието си Борисъ е билъ занятъ съ войни съ всичкитѣ си сѣсѣди. Първата му грижа е била да отмъсти на сѣрбитѣ за поражението, нанесено на баща му Пресияма. Много-числени български войски подъ прѣдводителството на Бориса заедно съ синътъ му Валдимера, потеглили къмъ Сърбия. Нъ въ гориститѣ и мъчнопроходими мѣста българската конница малко е могла да дѣйствува, поради което българитѣ били разбити и даже Валдимеръ заедно съ дванадесетъ *велики боляри*, по-падналъ въ пленъ. Борисъ наскърбенъ заради тази несполука, билъ заставенъ да склучи миръ съ Мунтимира и братята му. При оттегляването си отъ Сърбия Борисъ поискалъ отъ сѣрбския вожда да му испрати двамата синове, Борена и Стефана, да го съпроводятъ до българската граница, за да не би да попадне изъ гориститѣ тѣсенини въ нѣкаква засада. Тѣ го до-